

РЕШЕНИЕ

№ 5400

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100506363 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на Е. В. Т. срещу решение № 2008/10.02.2023 г. по гр.д. № 25271/2022 г. по описа на СРС, 27 състав, с което е уважен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 535, вр. чл. 538 ТЗ, предявен от „К., И. и п.“ ООД, като е признато за установено, че Е. В. Т. дължи на „К., И. и п.“ ООД сумата в размер на 465 лв., представляваща част от задължение по джиросан запис на заповед, издаден на 23.07.2020 г. от Е. В. Т., с поемател – „Р.“ ООД, предявен за плащане на 17.03.2021 г., джиросан с джиро от 27.05.2021 г. в полза на джиратаря „К., И. и п.“ ООД, ведно със законната лихва от 21.06.2021 г. до погасяването, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 29.06.2021 г. по ч.гр.д. № 35568/2021 г. по описа на СРС, 27 състав.

Жалбоподателят – Е. В. Т., твърди, че решението е неправилно. Счита, че процесният запис на заповед е нищожен, тъй като не са спазени изискванията на ТЗ за форма и съдържание на ценната книга. Счита също така, че вземането по записа на заповед не е изискуемо, тъй като ценната книга не е била предявена за плащане на посочената в документа дата. Ето защо, моли обжалваното решение да бъде отменено и

искът да бъде отхвърлен. Претендира разносните по производството.

Ответникът по жалбата – „К., И. и п.“ ООД, оспорва жалбата, като моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „К., И. и п.“ ООД с установителен иск с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 44 ЗЗД, вр. чл. 535 ТЗ.

Ищецът твърди, че ответникът – Е. В. Т., е издател на запис на заповед от 23.07.2020 г., а ищецът е придобил правата на поемателя по ценната книга чрез джиро от 27.05.2021 г. Сочи, че на 17.03.2021 г. записът на заповед е бил предявен на издателя, поради което е настъпила изискуемостта на задължението по ценната книга. Поради неизпълнение от страна на ответника на падежа, е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист, като в негова полза срещу ответника са издадени заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от 29.06.2021 г. и изпълнителен лист от 29.06.2021 г. по ч.гр.д. № 35568/2021 г. по описа на СРС, 27 състав, за сумата в размер на 465 лв., представляваща задължение по запис на заповед от 23.07.2020 г. Предвид постъпило възражение от длъжника, предявява установителен иск с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 44 ЗЗД, вр. чл. 535 ТЗ за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 465 лв., представляваща задължение по запис на заповед от 23.07.2021 г.

С обжалваното решение искът е уважен изцяло.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Разгледано по същество същото е ПРАВИЛНО.

Следва да се посочи, че първоинстанционното решение съдържа подробни мотиви във връзка с основателността на претенцията, които настоящата съдебна инстанция споделя и на основание чл. 272 ГПК препраща изцяло към тях.

В допълнение на това и във връзка с наведените доводи за неправилност на обжалваното решение следва да се посочи следното:

За основателност на иска в тежест на ищеца е да докаже, че е придобил правата на поемателя по запис на заповед от 23.07.2020 г., по който ответникът е издател, като към момента на устните състезания е настъпила изискуемостта на вземането по ценната книга.

Във въззивната жалба се оспорва валидността на менителничния ефект с

твърденията, че не са спазени изискванията на ТЗ за форма и съдържание на ценната книга. Освен това се оспорва настъпване на изискуемостта на вземането по запис на заповед, тъй като ценната книга не е била предявена за плащане на посочената в документа дата.

Видно от представения запис на заповед от 23.07.2020 г., предявен за плащане на 17.03.2021 г., Е. В. Т., в качеството на издател по ценната книга, се е задължила да заплати в полза на „Р.“ ООД сумата в размер на 675 лв. на предявяване. В текста на документа се съдържа: наименованието „запис на заповед“, безусловно обещание за плащане на паричната сума в размер на 675 лв., посочен е падеж – на предявяване, като е отбелязано, че документът е предявен на издателя на 17.03.2021 г., името на лицето, на което следва да се плати – „Р.“ ООД, дата и място на издаване – 23.07.2020 г., гр. София, както и подпис на издателя.

Ответникът е оспорил автентичността на записа на заповед, но съгласно приетата по делото пред първата инстанция съдебно-почеркова експертиза се установява, че менителничният ефект е подписан от лицето, сочено за негов издател.

Неоснователно е възражението на въззивника, че записът на заповед е нищожен, тъй като в документа е сгрешен адресът му. На първо място, посочването на постоянния адрес на издателя не е сред задължителните реквизити на ценната книга, съгласно чл. 535 ТЗ, поради което липсата на адрес на издателя или грешка в същия не е основание за нищожност на записа на заповед. Освен това, установява се от представената по делото справка от НБДН, че адресът на издателя, посочен в записа на заповед, съвпада с постоянния и настоящия му адрес, а именно – гр. София, ж.к. „Люлин“, бл. ****.

Във връзка с изложеното се налага извод, че е налице валиден запис на заповед - издаден в изискуемите по чл. 535 от Търговския закон (ТЗ) форма и съдържание.

За да възникне изискуемостта на вземането по процесния запис на заповед, е необходимо същият да бъде предявен за плащане, като, видно от отбелязването върху ценната книга, същата е предявена за плащане на издателя на 17.03.2021 г., което обстоятелство е удостоверено с подпис, положен от него под датата на предявяване, съгласно съдебно-почерковата експертиза, от което следва, че е спазена формата за предявяване на документа, предвидена в чл. 538, ал. 2 ГПК. Без значение е обстоятелството, че датата на предявяване не е изписана лично от издателя (установено от съдебно-почерковата експертиза), предвид факта, че лично издателят е удостоверил предявяването на посочената в документа дата, като е изписал трите си имена и се е подписал. Освен това, записът на заповед е предявен за плащане и с връчване на исковата молба, което обстоятелство следва да бъде съобразено на основание чл. 235, ал. 3 ГПК. Следователно, вземането по ценната книга е изискуемо.

С оглед на изложеното съдът приема, че представеният менителничен ефект

установява годно за изпълнение вземане на „К., И. и п.“ ООД – в качеството на джиратар на ценната книга, съгласно джиро от 27.05.2021 г., обективизирано на гърба на ценната книга във формата, съгласно чл. 468, ал. 1 ТЗ, срещу ответника Е. В. Т. – в качеството на издател на ценната книга, чиято изискуемост е настъпила.

Следователно, искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 44 ЗЗД, вр. чл. 535 ТЗ за установяване съществуване на вземане по ценната книга е основателен.

Предвид изложеното, обжалваното решение, с което искът е уважен, е правилно и следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на спора само ответникът по жалбата има право на разноси, но същият не претендира такива във въззивното производство, поради което не следва да се ангажира отговорността на въззивника по чл. 78, ал. 3 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2008/10.02.2023 г. по гр.д. № 25271/2022 г. по описа на СРС, 27 състав.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____